

SZIVÁRVÁNYHÍD, AVAGY CSODA TÖRTÉNT ÁLOMORSZÁGBAN

Csutka manó imádta a tavaszt, most is alig várta, hogy kinyíljanak az első nárciszok, gyöngyvirágok, tulipánok és krókuszok. Még azt sem bánta, ha az ő birodalmában minden kék színű, csak nyíljanak és ragyogjanak a pompás virágok. Az álombirodalomban azonban még az aranyeső is kéken hajladozott az ágakon, s a hóvirágok kék feje is furcsán bólogatott manócskánkra.

Amikor elsétált mellettük az álommanó, mintha szólították volna őt: - Hallgass meg minket, teremts nekünk színeket, fess át minket, csak ne legyünk mindannyian kékek.

Csutka manó pajkosan lépegetett tovább, de most már mintha a fákat is hallotta volna panaszkodni: - Nézd, minden-minden kék, amerre csak a szem ellát, fenyők és lomblevelű fák, fű, bokrok. - Mondd, Csutka manó, nem

furcsa ez?

Csutka is eltöprengett a kérdésen, tényleg, vajon miért kék az **ÁLOMVILÁGBAN MINDEN?** Az embereknél tarka a világ, a tündéreknél meg még tarkább, szivárványszínben úsznak a mezők, erdők, rétek. Kék lenne az álomvilág, vagy csak régesrégén az álommanók kívántak, hogy így legyen?

Csutka manó a varázssípjába fújt, s mivel kisvártatva röviden még egyszer belefújt, az erdők-mezők-dombok-vizek fejedelme jelent meg előtte. Kicsit morgósan kérdezte a kis manótól, miért zavarta meg őt ilyen hirtelen és azon nyomban közölte is vele, hogy csak **NAGYON FONTOS ESETEKBEN** szabad őt háborgatni. – Bánatosak a fák, virágok, szomorkodnak a mezők és dombok, uram. Színesek szeretnének lenni, de azt mondják, akármerre néznek, minden-minden csak kék színű, még a pillangók és a madarak is...

A fejedelem megvakarta kék kaporszakállát, fel-alá járkált és dünnyögött. Nem tudta, mitévő legyen, mivel manóbirodalom százezer, illetve millió éve KÉK, KÉK, KÉK. Egyszer csak támadt egy szuperszonikus ötlete. A festőmanót kell megkeresniük, aki évekkal ezelőtt elkalandozott az álomvilágból, mert ott nemigen akadt dolga. – Csutka fújj hármat a varázssípodba, teremjen itt a mi festőművész manónk azonnal!

Csutka boldogan fújt három rövidet a sípjába, és a kis festőművész egy nagy ecsettel a kezében huppant le közéjük – az égből. – Még ott is több a munka, mint itt köztetek, ebben a nagy kékségben. De amikor a fejedelem elmagyarázta neki, hogy minden olyan virágot és fát, állatkát és házikót tarkára festhet, amelyik nem tiltakozik ellene, a festőmanó nagyon megörült.

Megkezdődtek a hatalmas munkálatok a Kék hegyen túli ÁLOMBIRODALOMBAN. A hegy egyik oldala kék maradt, de a másik felében már felütöttek fejüket a vörös pipacsok, a kék búzavirágok, a sárga kankalinok és a lila-fehér orgonák. Minden ragyogott és pompázott. A nyuszik barnák és szürkék, a rókák vöröses pirosak, a lovak fehérek, feketék, gesztenyebarnák lettek. Csutka manó köpenyén is sárgák lettek a minták, dióhéj-házikóját pedig drappra-barnára és krémszínűre kente a nagy mester.

Megdőlt, kudarcba fulladt a manótörténelem, de a fejedelem nem bánta, mert egy gazdagabb és érdekesebb világ tárult eléjük. A színek ragyogtak, harsogtak, kifejezték a virágok, állatok és tárgyak hangulatát, örömét, bánatát.

A természet fejedelme elégedett volt az eredménnyel, fekete festett paripájával, aranyozott színű palástjával és koronájával, ezüst színű kaporszakállával végiglovagolt manóbirodalmon, s a szakadék szélénél valami titokzatos varázsport szórt a mélységbe.

A szakadék fölött SZIVÁRVÁNYHÍD emelkedett és összekötötte őket TÜNDÉRVILÁGGAL. A tündérek alig akartak hinni a szemüknek, amikor meglátták az óriási hidat. Alig vették észre a túloldalán a fejedelmet, akkorának tűnt csak, mint egy kisebb méretű bolha a lován.

Integettek egymásnak, de a káprázatos hídra egyikük sem lépett. Meghagyták egymás szabadságát, tiszteletben tartották egymás szokásait. Ha látni kívánják egymást, csak a harangot kell megkongatni a tündérek vagy a manók földjén, s azon nyomban indulhatnak is egymáshoz. Sőt, ha Csutka manó belefúj a varázssípjába, és azt kívánja, hogy a tündérek világába csöppenjen, vagy azok a manók földjén ébredjenek, bizony, megtörténhet.

Mert Csutka manó számára semmi sem lehetetlen.

Vége